

วิธีค่า เนินการวิจัย

การเตรียมตัวเพื่อคำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เตรียมตัวเป็นขั้น ๆ ดังนี้

๑. ศึกษาลักษณะกระบวนการกรุ่นสัมพันธ์ระหว่างการเรียนวิชา "พัฒนกรุ่นใน การเรียนการสอน (Group Dynamics in Educational Setting) " ที่เป็นวิชาที่ เปิดสอนโดยแผนกวิชาประยุกต์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษา วิทยานิพนธ์ของ ทิสนา เทียนเสม¹ เรื่อง แบบตัวอย่างการฝึกอบรมความสัมพันธ์ แก่นักเรียนฝึกหัดครูในประเทศไทย (A Model for Pre-Service Teaching Training in Human Relations for Thailand) วิทยานิพนธ์ของ ปั้นมา เทพอัครพงศ์² เรื่อง "การสอนอ่านเข้าเรื่องภาษาอังกฤษโดยกระบวนการกรุ่น" วิทยานิพนธ์ของ เยาวพา เดชะคุปต์³ เรื่อง "ทฤษฎีกระบวนการกรุ่นสัมพันธ์ สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา"

¹ Tisana Tiansame, "A Model for Pre-Service Teaching Training in Human Relaltions for Thailand" (Unpublished Ph.D. Thesis, Arizona State University, 1972).

² ปั้นมา เทพอัครพงศ์, "การสอนอ่านเข้าเรื่องภาษาอังกฤษโดยกระบวนการกรุ่น", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516)

³ เยาวพา เดชะคุปต์, "ทฤษฎีกระบวนการกรุ่นสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับ ประถมศึกษา", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516)

วิทยานิพนธ์ของ ฉันทนา ภาคบังกช 4 เรื่อง "การสอนสังคมศึกษาหน่วย "วันสำคัญของชาติ" ชั้นประถมศึกษานี้ที่ 3 คือกระบวนการกรุ่น" นอกจากนี้ยังได้ศึกษาจากบทความจากเอกสารภาษาไทย และภาษาอ่างประเทศเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการ และกิจกรรม ของกระบวนการกรุ่นล้มพันธ์

2. สรุปความหมายและวิธีการของทฤษฎีของกระบวนการกรุ่นล้มพันธ์ และวิธีการสอนธรรมชาติ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาบทความ หนังสือ และวิทยานิพนธ์ทาง ๆ เกี่ยวกับการสอนวิชา สังคมศึกษา และความเคลื่อนไหวในวงการศึกษา

3. ศึกษาหลักสูตร โครงการสอน แบบเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา ตอนปลาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างหน่วยการสอนที่จะใช้ในการวิจัย

4. ศึกษาตัวอย่างการสร้างบทเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกรุ่นล้มพันธ์ จากวิทยานิพนธ์ของ ทิศนา เทียนเสเม⁵ ปั้นมา เพพอครพงศ์⁶ เยาวพา เกษะคุปต์⁷ ฉันทนา ภาคบังกช⁸

5. สร้างหน่วยการสอนด้วยวิธีกระบวนการกรุ่นล้มพันธ์ในการสอนสังคมศึกษาหน่วย "คุณธรรมเสริมสร้างลักษณะนิสัย" รวม 5 เรื่อง ดังนี้

⁴ ฉันทนา ภาคบังกช, "การสอนสังคมศึกษาหน่วย "วันสำคัญของชาติ" ชั้นประถมศึกษานี้ที่ 3 คือกระบวนการกรุ่นล้มพันธ์" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ชุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)

⁵ Tiansame, loc. cit.

⁶ ปั้นมา เพพอครพงศ์, เรื่อง เกี่ยวกัน

⁷ เยาวพา เกษะคุปต์, เรื่อง เกี่ยวกัน.

⁸ ฉันทนา ภาคบังกช, เรื่อง เกี่ยวกัน.

ความชื่อสัญญาติ

ความกลัวและละอายตอบนา

ความกลัวหาญ

ความอุคสาวะ

ความโอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อเฟื่องแผล

6. นำหน่วยการสอนที่สร้างขึ้นมาทดลองใช้เพื่อศึกษาและปรับปรุงก่อนนำไปใช้ทดลองสอนจริง โดยใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมงต่อนักเรียน 1 ห้องเรียน นักเรียนที่ใช้ในการทดลองสอนนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2518 โรงเรียนสาธิต-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายธรรม) จำนวน 100 คน

7. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2519 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายธรรม) จำนวน 2 ห้องเรียน ก่อนห้อง ป. 6/3 และ ป. 6/5 โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม การแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรนี้ใช้วิธีหาความสัมพันธ์เป็นคู่ ๆ (Match by Pair) โดยถือเกณฑ์ เพศ อายุ ของนักเรียนและลักษณะทางการเรียนในปีการศึกษา 2518 เป็นสำคัญ ให้จำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คู่ เป็นชาย 16 คู่ หญิง 14 คู่

8. สร้างและเลือกแบบสอบถามทั้งที่ปรึกษาพิเศษภาพของแบบสอบถามที่จะใช้ในการวัดผลในการวิจัยครั้งนี้

8.1 สร้างแบบสอบถามสัมภาษณ์ทางการเรียนเพื่อใช้ในการทดสอบนักเรียนก่อนและหลังการเรียนทั้งหมด 50 ข้อ นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาระดับความยาก (Level of Difficulty) และอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) โดยการให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2518 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายธรรม) จำนวน 100 คน ทำเวลา 1 ชั่วโมง

แล้วใช้เทคนิค 50 % แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ สูตรที่หารระดับความยากและอำนาจจำแนก เป็นสูตรของจอห์นสัน ซึ่งสรุปได้ดังนี้⁹

$$\text{D} = \frac{R_U - R_L}{n}$$

$$P = \frac{R_U + R_L}{2n} \times 100$$

D = อำนาจจำแนก

P = ระดับความยาก

R_U = จำนวนผู้ตอบคำถูกขอันดูถูกในกลุ่มสูง

R_L = จำนวนผู้ตอบคำถูกขอันดูถูกในกลุ่มต่ำ

n = จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

แบบสอบถามที่ใช้ในการเรียนที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 50 ข้อ มีระดับความยาก (P) อยู่ระหว่าง 26 – 70 % และมีอำนาจจำแนก (D) อยู่ระหว่าง .35 ถึง .87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้ แล้วไก้นำแบบสอบถามมาหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21)¹⁰

$$r_{tt} = \frac{N\bar{e}_t^2 - M(n-M)}{\bar{e}_t^2(n-1)}$$

คุณภาพของทรัพยากร
และการสอนมหาวิทยาลัย
ให้ความเที่ยง .96

⁹ Robert L. Ebell, Essential of Education Measurement, (New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1972), p. 384.

¹⁰ Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education, (New York: Longmans, Green and Co., 1961), p. 341.

8.2 เลือกแบบวัดทัศนคติที่จะใช้ในการวิจัย แบบวัดทัศนคติที่เลือกมา เป็นของ
ฉันหนา ภาคบุญชู ที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2517 ผู้วิจัยไก่นำแบบวัดนี้มาหาความเที่ยง
(Reliability) ชนิดความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ใช้ใน
การวิจัยโดยใช้ “วิธีของฮอยต์” (Hoyt's Analysis of Variance)¹¹

$$r_{tt} = 1 - \frac{s_e^2}{s_t^2}$$

หากความเที่ยงชนิดความคงที่ภายในแบบชดเชย เป็น .77 และ ผู้วิจัยไก่หาอำนาจ
จำแนกโดยเฉลี่ยของแบบทัศนคติโดยการทดสอบค่า ปรากฏว่าแบบวัดทัศนคติที่สามารถจำแนก
บุคคลให้ระดับความมีนัยสำคัญ .05

9. ทดสอบใช้หน่วยการสอนกับกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้แบบวัดทัศนคติและแบบ
สอบสัมฤทธิผลทางการเรียน สอนก่อนและสอบหลังการเรียน นักเรียนกลุ่มทดสอบ เริ่มเรียนวิชา
สังคมต่อกษัตริย์วิธีกระบวนการการกลุ่มสัมพันธ์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง ใช้เวลา
ทำการสอน 5 สัปดาห์ต่อภัณฑ์ เริ่มทำการสอนตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2519 จนถึง
วันที่ 11 สิงหาคม 2519 รวมเป็นเวลา 18 ชั่วโมง

10. นำคะแนนการสอบซึ่งได้จากการสอบสัมฤทธิผลทางการเรียนและแบบวัดทัศนคติ
ของการสอนก่อนและหลังการทดลองสอนมาเปรียบเทียบกันโดยการทดสอบค่า t ที่ระดับความมี
นัยสำคัญ .05

11. เมื่อการสอบผ่านไป 1 เดือน คือวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2519 ผู้วิจัยไก่นำ
แบบวัดทัศนคติและแบบสอบสัมฤทธิผลทางการเรียนซึ่งเก็บไว้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสอง
กลุ่มนี้อีกครั้งหนึ่ง

¹¹ Robert L. Thorndike, Education Measurement, (Washington

D.C. : American Council on Education, 1961 , pp. 951-953.

12. นำคําแนะนํารสบหัง 2 กํลุ่มที่ 2 จากแบบวัดทั้งคําและแบบสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของการสอบหลังที่สองมาเปรียบเทียบกันโดยการทดสอบค่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

การวิเคราะห์ผลการทดลอง

ผู้จัดได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบก่อนและสอบหลัง ครั้งแรกคํานสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่า t
2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบก่อนและสอบหลังครั้งแรกคํานสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t
3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบหลังด้วยคํานสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t
4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบครั้งแรกและครั้งที่สองคํานสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่า t
5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบหลังครั้งแรกและครั้งที่สองคํานสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t
6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบหลัง การสอน 1 เดือน คํานสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t
7. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบก่อนและสอบหลัง การสอน 1 เท่านั้นคํานิยมของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่า t
8. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบก่อนและสอบหลัง การสอน 1 เท่านั้นคํานิยมของกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t
9. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคําแนะนํารสบหลังครั้งแรกคํานิยมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t

10. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบหลังสอนและหลังการสอน t เทคนิคของกลุ่มทดลองวิถีการทดสอบค่า t
11. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบหลังสอนและสอนหลังสอน t เทคนิคการหันศูนย์ของกลุ่มควบคุม วิถีการทดสอบค่า t
12. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบหลังครั้งที่สองกับครั้งที่หันศูนย์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม วิถีการทดสอบค่า t
13. เพื่อความสอดคล้องในการอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูล ในการทดสอบค่าน้ำหนักชิบล และวัดทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยสรุปเป็นแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1

กลุ่มทดลอง (Experimental Group)			กลุ่มควบคุม (Control Group)		
Pre-test	Post-test I ทัศนคติ สัมฤทธิผล	Post-test II ทัศนคติ สัมฤทธิผล	Pre-test	Post-test I ทัศนคติ สัมฤทธิผล	Post-test II ทัศนคติ สัมฤทธิผล
A	B	C	D	E	F

ก. เปรียบเทียบในกลุ่มระหว่าง

1. A กับ B

2. B กับ C

ข. เปรียบเทียบในกลุ่มระหว่าง

1. D กับ E

2. E กับ F

ค. เปรียบเทียบผลระหว่างกลุ่ม

1. B กับ E

2. C กับ F

14. ผู้วิจัยได้ใช้สูตรต่อไปนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบว่า t

$$t = \frac{\bar{x}}{\frac{s}{\sqrt{N}}} \quad 12$$

จำนวนความอิสระ (df) = $N - 1 = 30 - 1 = 29$

15. 在การวัดทัศนคติ นอกจგาใช้แบบวัดทัศนคติแล้ว ผู้วิจัยยังเก็บมา เรื่องทัศนคติ กิจกรรมให้บุตรเรียนเขียนบรรยายแสดงความรู้สึกนึกคิดต่อการเรียนด้วยวิธีกระบวนการกลุ่มลับพันธุ์ ซึ่งผู้วิจัยได้รวมมาพิจารณาเสนอเป็นฐานปัญหาความ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹² ประคง ภราณสูตร, สูตรที่ใช้สำหรับทดสอบว่า $\mu_1 = \mu_2$ (พะนก: ไทยวัฒนาพานิช, 2515), หน้า 82 – 5.